

Arrest

nr. 159 295 van 23 december 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
 2. X
 3. X
 4. X
 5. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X X en X en X en X, die verklaren van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 17 december 2013 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 21 november 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 25 november 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat E. STESSENS verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 21 november 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing waarbij de aanvraag op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekende partijen werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van de verzoekende partijen te leggen.

3. Over het voorwerp

De omvang van een annulatieberoep wordt in de eerste plaats aan de hand van de inhoud en de bewoordingen van het inleidend verzoekschrift bepaald (RvS 27 januari 2004, nr. 127.436).

Uit het verzoekschrift blijkt duidelijk dat de verzoekende partijen een beroep tot nietigverklaring instellen tegen *“de beslissing van de Staatssecretaris van Migratie en Asielbeleid dd. 21 november 2013 tot weigering van de aanvraag tot regularisatie overeenkomstig artikel 9 bis van de Wet van 15 december 1980, ter kennis gebracht aan verzoekers op 26 november 2013”*. In de uiteenzetting van de feiten stellen de verzoekende partijen eveneens *“Dat bij beslissing van 21 november 2013 de Staatssecretaris van Migratie en Asielbeleid de aanvraag van verzoekers evenwel ten onrechte onontvankelijk verklaarde, waarvan bij huidig verzoekschrift dan ook de nietigverklaring wordt gevorderd”*.

Hoewel de verzoekende partijen twee bevelen om het grondgebied te verlaten genomen op datum van 21 november 2013 aan hun verzoekschrift toevoegen, benoemen zij deze beslissingen nergens als bestreden beslissingen, noch stellen zij vast dat het beroep gericht is tegen voornoemde beslissingen of vragen zij de nietigverklaring van deze beslissingen.

Uit het verzoekschrift blijkt dan ook dat het onderhavig beroep enkel gericht is tegen de beslissing van de gemachtigde van 21 november 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard. De bijlagen 13 van 21 november 2013 maken niet het voorwerp uit van onderhavige vordering.

Ter terechtzitting betwist de advocaat van de verzoekende partijen niet dat het voorwerp van het beroep beperkt is tot de beslissing van de gemachtigde van 21 november 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard.

4. Over de ontvankelijkheid van het beroep in zoverre het ingediend wordt door de derde, vierde en vijfde verzoekende partij

De Raad stelt vast dat het beroep niet op ontvankelijke wijze is ingesteld door de derde, vierde en vijfde verzoekende partij.

In het verzoekschrift wordt niet vermeld dat de eerste en de tweede verzoekende partij optreden in de hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van de derde, vierde en vijfde verzoekende partij. De minderjarige derde, vierde en vijfde verzoekende partij hebben derhalve in eigen naam een beroep ingediend.

Niettegenstaande in ons rechtstelsel een minderjarige als handelingsonbekwaam wordt beschouwd, hetgeen tot gevolg heeft dat een minderjarige vertegenwoordigd dient te zijn door zijn vader, moeder of voogd om op rechtsgeldige wijze een beroep in te stellen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt op deze regel een uitzondering aanvaard, met name wanneer het een minderjarige betreft die geen *infans* meer is en over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt, telkens het rechten betreft die aan zijn persoon zijn verbonden.

In casu betreft de bestreden beslissing rechten die aan de persoon verbonden zijn, doch de derde, vierde en vijfde verzoekende partij zijn duidelijk *infans* die niet kunnen geacht worden over een onderscheidingsvermogen te beschikken. Zij zijn respectievelijk 13 jaar, 12 jaar en 9 jaar oud en

beschikken dan ook niet over de vereiste bekwaamheid om in eigen naam een beroep bij de Raad in te stellen.

Het beroep is enkel ontvankelijk in de mate dat het is ingediend door de eerste en de tweede verzoekende partij, hierna 'de verzoekende partijen' genoemd.

5. Over de synthesesememorie

5.1. Door toedoen van de artikelen 2 en 3 van de wet houdende diverse bepalingen, inzonderheid betreffende justitie van 31 december 2012 werd in artikel 39/81 van de vreemdelingenwet opnieuw het begrip "synthesesememorie" ingevoerd.

5.2. Ambtshalve dient echter te worden opgemerkt dat de door de verzoekende partijen ingediende synthesesememorie niet voldoet aan de vereisten die door artikel 39/81 van de vreemdelingenwet worden gesteld. Deze bepaling luidt immers als volgt:

"De annulatieprocedure verloopt op dezelfde wijze als bepaald in de artikelen:

– 39/71;

– [...];

– 39/73 1(§ 1)1;

– 39/73-1;

– 39/74;

– 39/75;

– 39/76, § 3, eerste lid, met uitzondering van de beroepen inzaken de beslissingen vermeld in de artikelen 57/6, eerste lid, 2°, en 57/6/3 die overeenkomstig artikel 39/76, § 3, tweede lid, worden behandeld;

– 39/77, § 1, derde lid.

De verwerende partij bezorgt de griffier, binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen. Op straffe van niet-ontvankelijkheid van de nota met opmerkingen wordt, indien de originele nota is ingediend bij aangetekende brief of per bode met ontvangstbewijs, binnen dezelfde termijn een afschrift ervan per elektronische post en op de bij koninklijk besluit bepaalde wijze overgezonden.

In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, noch de in artikel 39/68 bedoelde bijzondere procedureregels, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.

De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesesememorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een synthesesememorie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een synthesesememorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.

Indien de verzoekende partij geen synthesesememorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij een synthesesememorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend binnen de voorziene termijn, doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60.

Op straffe van niet-ontvankelijkheid van de synthesesememorie en indien de verzoekende partij wordt bijgestaan door een advocaat, wordt binnen de in het vijfde lid bepaalde termijn om een synthesesememorie in te dienen, een afschrift ervan per elektronische post en op de bij koninklijk besluit bepaalde wijze overgezonden.

De griffie maakt uitdrukkelijk melding van dit voorschrift op de in het derde lid bedoelde kennisgeving.

Indien de verzoekende partij tijdig een synthesesememorie heeft ingediend of de griffie in kennis heeft gesteld dat zij geen synthesesememorie indient, wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid."

5.3. De synthesesamenvatting is, op het weglaten van het citeren van de bestreden beslissing en op het weglaten van enkele herhalingen die in het verzoekschrift voorkwamen na, een letterlijke weergave van het gedinginleidend verzoekschrift.

5.4. Ter terechtzitting wordt de aanwezige advocaat erop gewezen dat de synthesesamenvatting geen samenvatting van de middelen bevat zoals bedoeld in artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet alsook geen repliek op de argumenten opgeworpen in de nota met opmerkingen. De aanwezige advocaat heeft geen opmerkingen en stelt zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

5.5. De Raad besluit dat de synthesesamenvatting niet voldoet aan de vereisten die door de wet worden gesteld. Conform de rechtspraak van de Raad van State geldt in dit geval niet de sanctie van het verlies van het vereiste belang uit artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet (RvS 27 maart 2014, nr. 226 907), maar kan de Raad, na te hebben vastgesteld dat de synthesesamenvatting niet voldoet aan de vereisten van artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet niet anders dan het beroep tot nietigverklaring te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend vijftien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER